

der går på orlov, ikke får en lavere orlovsydelse ved at gå på orlov fra beskæftigelse end fra ledighed.

Der er opstået usikkerhed om bl.a. rækkevidden af beskyttelsen mod afskedigelse begrundet i børnepassningsorlov. Forslaget har til formål at tydeliggøre orlovsloven på dette punkt, således at børnepassningsorlov kan indgå som et naturligt element i virksomhedernes ansættelses- og personalepolitik.

Det præciseres derfor i forslaget, med hvilket varsel en lønmodtager skal meddele sin arbejdsgiver at ville udnytte retten til børnepassningsorlov, og hvornår, det påhviler arbejdsgiveren at godtgøre, at en afskedigelse ikke er begrundet i børnepassningsorlov.

Det fastsættes, at retten til orlov kan gøres gældende to gange. Endvidere fastsættes et anciennitetskrav for, hvornår en lønmodtager tidligst kan benytte sig af retten til børnepassningsorlov, idet en lønmodtager ellers ville kunne gøre retten gældende allerede ved tiltrædelsen.

Endelig gives der mulighed for, at tvister om afskedigelse af en person, der udnytter retten til børnepassningsorlov, kan ske gennem det fagretlige system, hvis der er indgået en overenskomst, der giver lønmodtageren en tilsvarende beskyttelse mod afskedigelse, som lov om orlov.

Til § 3

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 820 af 11. oktober 1993 og er senest ændret ved lov nr. 436, 437 og 449 af 30. juni 1993. Endvidere er der den 11. november 1993 fremsat forslag til ændring af loven (Optagelse m.v.). Dette forslag har ingen betydning for nærværende forslag.

Efter den hidtil gældende lovgivning har medlemmer over 60 år ret til dagpenge efter samme regler som andre aldersgrupper, således at dagpengeperiodens længde er bestemt af den hidtidige 26-ugers regel, hvilket betyder, at der ved uafbrudt og fuld ledighed er ret til dagpenge i 2½ år. Medlemmer over 60 år har derimod ikke ret til arbejdstilbud.

Ved lov nr. 436 af 30. juni 1993 indføres en fast dagpengeperiode på samlet 7 år bestående af to delperioder på henholdsvis 48 måneder og 36 måneder. I lov nr. 436 er det endvidere – på baggrund af at et medlem over 60 år ikke efter den hidtidige lovgivning har ret til arbejdstilbud – fastsat, at et medlem, der ved udløbet af delperiode 1 er fyldt 60 år, ikke har ret til at overgå til delperiode 2, men at disse

medlemmer har ret til dagpenge efter de almindelige regler for delperiode 1, hvilket vil sige 4 år.

Det følger af lov nr. 436, at efterløn på trin 1 uændret skal kunne modtages i 30 måneder.

For at undgå at medlemmer over 60 år får et direkte økonomisk incitament til at vælge at blive i dagpengesystemet fremfor at gå på efterløn, foreslås det, at der påny skabes symmetri mellem på den ene side, hvor længe et medlem over 60 år kan få udbetalt dagpenge i delperiode 1 og på den anden side efterlønns trin 1. Det foreslås derfor, at delperiode 1 for medlemmer over 60 år højst kan udgøre 30 måneder svarende til efterlønns trin 1.

Den foreslåede ændring indebærer, at medlemmer, der bliver ledige efter det fyldte 60 år, efter arbejdsmarkedsreformen har uændrede rettigheder i forhold til den hidtidigt gældende lovgivning.

Til § 4

Lov nr. 431 af 14. september 1983 om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (Folketingstidende 1982-83, FF sp. 12369, 12545, 13476, tillæg A, sp. 4571, tillæg B, sp. 2823 og 2985, tillæg C, sp. 655) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 577 af 6. juli 1993.

Lovforslagets § 4 er en følge af dette lovforslags § 2, nr. 11, som betyder en nedsættelse af refusionen af kommunernes udgifter til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere fra 100 pct. til 50 pct.

Forslaget betyder, at de kommunale udgifter til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere vil blive omfattet af den kommunale budgetgarantiordning. Herved sikres det, at kommunale merudgifter for kommunerne under ét vil blive kompenseret over bloktilskuddet.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1994 samtidig med at lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om orlov træder i kraft. Da loven skal optages i Lovtidende inden den 1. januar 1994, er det nødvendigt, at loven kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Til § 1

Forslaget vil betyde en mindre administrativ merbelastning i AF i forbindelse med udarbejdelsen af kontrakter med private arbejdsgivere, idet AF skal påse, at forslagets yderligere betingelser for at udbetale støtte til private arbejdsgivere er opfyldt.